



Obsah

Úvod	3
Aktivity v roce 2016	4 – 18
Závěr	19

Úvod

Zapsaný spolek Andělé bez křídel

Andělé bez křídel jsou zapsaným spolkem pomáhající dětem s hendikepem a jejich rodinám. Zapsaný spolek byl oficiálně založen dne 21. 3. 2013 jako občanské sdružení, čemuž předcházela dobrovolná činnost skupiny maminek na Facebooku ve veřejné skupině Sbíráme víčka.

V rámci své činnosti organizují členové spolku pomoc následující formou:

- finanční sbírka na účet spolku
- finanční sbírka formou aukcí
- sběr víček a zajištění sběrných míst
- materiální pomoc
- podpora rodinám hendikepovaných dětí
- pořádání charitativních akcí

Děti a rodiny, kterým se pomáhá, vybírají zakladatelé zapsaného spolku na základě zaslaných informací o diagnózách a problémech s nimi spojenými.

Zapsaný spolek podporuje i nemocniční oddělení s předčasně narozenými dětmi a jejich maminky, Klokánky a dětské domovy.

Pokud chcete také pomoci, máte následující možnosti:

- sběr víček
- finanční příspěvek
- darování předmětů do materiálních sbírek
- darování předmětů do charitativních aukcí
- vydražení předmětů v aukcích
- podpora zapsaného spolku formou odkazů, sdílení, článků apod.

NĚKTERÉ Z NAŠICH AKTIVIT V ROCE 2016

Internetové dražby

První letošní dražba byla tak trochu výjimečná. Z výtěžku byl zakoupen [stan pro Andělé bez křídel z.s.](#), abychom se mohli na všechny andělské akce těšit bez ohledu na počasí a riziko umrznutí.

Věříme, že i díky tomuto stanu budou andělské akce ještě úspěšnější, a o to více se nám bude dařit pomáhat těm, kteří pomoc potřebují. Podařilo se vydražit částku: 5 748,00 Kč

Pomoc pro autistickou Natálku H. a její rodinu.

Částka: 12 158 Kč

Z výtěžku dražby byla pořízena patrová postel, zbylo i na potraviny, léky a školní pomůcky pro dvě prvňáčky.

Příběh Natálky

Dobrý den, jmenuji se Natálka H. a zanedlouho oslavím osmé narozeniny. Bojuji s pervazivní vývojovou poruchou se znaky autismu a úzkostlivou poruchou. Žiji s maminkou a devíti sourozenci. Asi si dokážete představit, že to není pro naši maminku vůbec jednoduché. Už jen aby nás zvládla všechny nakrmit, obléknout, obout... Nejmladší sestřička moc potřebuje drahé kapky na imunitu... Proto jsme moc vděční za jakoukoliv pomoc. V září mě a moji sestřičku Barunku čekají v první třídě. I to bude velká finanční zátěž. Vzhledem k mé diagnóze bych už moc potřebovala mít svůj koutek, kde bych měla klid na učení a prostor jen sama pro sebe. Maminka vymyslela patrové spaní a dole pod ním bych mohla mít ten vysněný koutek, ale bohužel na něj nejsou peníze. Tak doufáme, že se najdou hodní lidé, kterým naše složitá situace nebude lhostejná. Všichni bychom chtěli moc poděkovat andělkům za dosavadní pomoc



Ve **vánoční dražbě pro Kubíka N.** se podařilo vydražit částku: 6 138 Kč na zdravotnické pomůcky.

Příběh Kubíka od přátel rodiny:

Jsme parta rodičů se spoustou přání. Máme společné kamarády Ivu a Davida, rodiče Jakuba, kterému byla diagnostikována leukémie, a oni mají přání jedině. Pomozte nám, prosím, usnadnit jim jejich nelehkou cestu ke splnění jejich jediného přání. Proč pomáhat zrovna jim? Budeme se snažit popsat Vám situaci, která nastala, co nejlépe. Iva Novotná má pětičlennou rodinu - manžela Davida, nejstaršího syna Filipa (7let), prostředního syna Jakuba, který v únoru oslaví 3 roky, a nejmladší členkou rodiny je čtyřměsíční dcera Tereza. Je to rodina se standardními podmínkami, žijící v Třebíči. Iva je na mateřské dovolené, David je povoláním řidič nákladních vozů a zabývá se těžbou dřeva, Filip navštěvuje 2. třídu základní školy, a Jakub s Terezou jsou s Ivou doma. S rodinou Novotných se kamarádíme, často se vidáme, a tak pro nás zpráva o zdravotním stavu jejich syna Jakuba byla šokující. V pondělí 10.10.2016 Vendula venku zahlédla Davida s Kubou a Terezkou, byli na procházce, a nezdálo se jí, že by bylo na Kubovi něco podivného, vypadal úplně "normálně". Ráno jí přišla zpráva od Ivy: "Vendy, Kubík má po sobě spousty modřin, myslela jsem si prvně, že je to tím, jak se za poslední dobu vytáhl a neustále se někde praští, ale nezdá se mi to a jedu s ním k doktorovi." Kolem druhé hodiny Vendule zvonil telefon, a ubřečená Iva ji prosila, zda by mohla vyzvednout Filipa ze školy a postarat se o něj, že Kubovi dopadly špatně krevní odběry a musí s ním do nemocnice. Dál nebyla schopná zdravotní stav Kubíka rozebírat. K večeru, když se pro Filipa zastavila, popisovala, co se vlastně stalo... Jakub byl v úterý odpoledne přijat v Třebíčské nemocnici, kde se dělaly kontrolní odběry krve, zda nedošlo třeba k nějakému omylu v laboratoři. Krev dopadla ještě hůř než ráno, Kubovi se nafouklo i břicho, tím, jak se mu zvětšila slezina, o tělíčku se mu začaly objevovat červené fleky. Primářka dětského oddělení rodině sdělila, že není pochyb, Kuba má leukémii a musí být sanitkou převezen okamžitě do Brna na dětskou onkologii. S Jakubem musel odjet táta, jelikož Iva se musí postarat o Filipa a plně kojenou čtyřměsíční dceru Terešku. Z Brna přišla od Davida zpráva, že jsou přijati, a opět byla potvrzena leukémie. Další den bude Kubu čekat odběr kostní dřeně a podle výsledku se bude pokračovat dál. Ve středu proběhl odběr kostní dřeně, ve čtvrtek pod celkovou narkózou byla provedena lumbální punkce a byl zaveden implantabilní port. Podle výsledku je zasažen i mozkomíšní mok a Jakub se kromě chemoterapie pravděpodobně nevyhne ani ozařování. Nyní byla zahájena léčba chemoterapií, a podle lékařů se bude jednat o intenzivní půlroční léčbu, kdy budou muset několikrát týdně dojíždět do Brna, a celková léčba by měla trvat dva roky. S Kubou nadále v nemocnici zůstává táta, a nemůže chodit do práce. Jejich příjem tedy bude založen na rodičovském příspěvku, který má Iva, a na vyřízených dávkách. David pravděpodobně do práce nastoupit nebude moci, a bude muset být nápomocen Ivě s Jakubovou léčbou. Dohodly jsme se, že jim chceme co nejvíce v jejich těžké životní situaci pomoci. Proto nyní čtete tuto stránku s naší prosbou. Chceme díky sbírce sehnat co nejvíce peněz pro podporu rodiny. Snažíme se vymyslet, jak nejlépe rodině pomoci, a usnadnit jim tuto jejich nelehkou životní zkoušku. Budeme vděčné nejen za finanční dary, ale i Vaše postřehy, tipy a nápady na jakoukoli pomoc. Děkujeme za čas strávený nad tímto psaním, a věříme, že spojením našich sil bude pro Ivu a její rodinu boj s leukémií Jakuba alespoň o trochu snazší.



Po celý rok podporovali **Suicide Angels Matýska V.** Matýskovi věnovali výtěžek z Prasopárty i prodeje kalendářů. Peníze byly použity na rehabilitace.

Příběh Matýska

Když jsme zjistili, že čekáme dvojčátka, bylo to pro nás skutečné překvapení. Zároveň i dvojnásobná radost a na obě miminka jsme se moc těšili. Téměř od začátku jsme intuitivně cítili, že budeme mít holčičku a kluka, bez toho aniž bychom si to nechali sdělit. Porod byl téměř v termínu po bezproblémovém těhotenství. Matěj se narodil po Marijance jako dvojčátko B. K jeho prvnímu nádechu a vědomému pohledu na svět došlo až se zpožděním a lékařskou pomocí. Matýskův nesnadný příchod s nedostatkem kyslíku nás hodně zaskočil a naprosto znejistil. Téměř okamžitě jsme si uvědomili, jak výstižné jméno jsme pro něj vybrali. Matěj – Boží dar. Opravdu ho tak vnímáme. Od první chvíle nás tento malý človíček učí nové věci a nepřestává překvapovat netušenými možnostmi. Zpočátku jsme s Matýskem cvičili stanovenou Vojtovu metodu. Bohužel ani po čtyřech měsících pravidelného intenzivního praktikování nejevil náš syn zájem o navázání sociálního kontaktu a nebylo zřejmé, zda se nejedná o smyslové postižení. Zároveň jsme nepozorovali ani výrazné pokroky v oblasti pohybové kondice. Tím spíše, že jako rodiče dvojčátek máme možnost vzájemného srovnání se zcela zdravou Marijankou. Vyšetření na neurologii naznačilo riziko rozvoje dětské mozkové obrny. To vše nás přimělo k zamyšlení, zda skutečně volíme vhodnou cestu pro Matěje a zda je to i maximum, co pro něj můžeme učinit. V té době jsme poznali úžasnou ženu Vlastu Maškovou, kterou vnímáme jako profesionálku s celostním pohledem i osobitým přístupem. Na její doporučení jsme se rozhodli rozšířit základní fyzioterapii o komplexní rehabilitační péči s důrazem na podporu socializace a zájmu o komunikaci. Součástí individuální péče pro Matýska byl zpočátku i pravidelný celodenní pobyt odborné rehabilitační pracovnice u nás doma. Ukázala nám, jak prvky odborné péče začlenit do denního režimu tak, aby co nejméně narušovaly psychickou a fyzickou pohodu Matýska i celé naší rodiny a nenásilným způsobem podporovaly žádoucí výsledky rehabilitace. Kompletně jsme přizpůsobili těmto potřebám všechny aktivity i celodenní rodinný režim, abychom mohli věnovat Matějovi intenzivní a plnohodnotnou podporu v jeho přirozeném vývoji. Jako rodiče oceňujeme na tomto přístupu zejména to, že podporuje náš kontakt s Matýskem a prohlubuje pocity bezpečí a vzájemné důvěry i s ohledem na další potřeby ostatních sourozenců Marijanky a Tomíka (3). Využívá při tom jemných stimulačních technik, polohování, dotyků, zvuků i zrakových podnětů.



Matýsek dělá velké pokroky a každým dnem nám ukazuje, že jsme zvolili správný směr. To nám dává sílu a energii. Proto jsme se rozhodli požádat veřejnost o podporu na ucelenou terapeutickou péči a následnou osvětu pro obdobné případy. Hodláme nadále sdílet naše zkušenosti, ale i ukázat, že to, co tak krásně funguje u našeho syna, může pomoci i ostatním dětem nejen s DMO. aké ošetřující lékař byl při poslední kontrole na neurologii velmi spokojen. Nebojte se tedy hledat víc, než je běžně dostupné, stojí to rozhodně za to.



Víčka od PET lahví tentokrát pomáhala **Jiříkovi H. z Ryjic.**

Celkem 9 864 Kč pomohlo k zakoupení rampy ke koním nejen pro Jiříka, ale i pro ostatní handicapované děti.

Příběh Jiříka

Jmenuji se Jiřík Havlice a bydlím s maminkou v Ryjicích nedaleko Ústí nad Labem. Maminka o mě říká, že jsem mladý muž. Jsem hrozně šťastný, když sedím na koni nebo se o ně mohu starat, třeba ho hladím, protože se už nebojím. Mám koně hrozně moc rád....Maminka taky říká, že mám těžké mentální postižení, trpím poruchou autistického spektra, citomegalovirem a také jsem pohybově postižený se zbytky zraku. Moc vám toho nepovím, ale jsem moc šťastný, když mamince a všem kamarádům dělám radost. Hodně mi pomáhá jízda na koni a taky rád pomáhám s koňmi. Už se tolik nebojím a koníka si pohladím. Snažím se ho i vyčistit tak, jak umím. Když jezdím, tak si povídám, jsem veselý a cítím se dobře, mávám všem okolo a prostě si život užívám. Když trávím čas u koní, zapojuji celé tělo, vezmu třeba do ruky předměty k čištění (např. kartáče, hřebílka), při samotné jízdě musím zapojovat svaly na nohou, snažím se celým tělem udržet stabilitu a mám spoustu nových podnětů k fyzickému i



psychickému rozvoji. Maminka by byla moc ráda, aby to, co teď prožívám já, prožívaly nejen děti s handicapem, ale i jejich rodiče. Vždyť rodiče jsou šťastní, když jsou šťastní i jejich děti, ať jsou jakkoli nemocní nebo postižení. Bydlíme na farmě v Ryjicích a máme tam hodně koně, které by maminka chtěla zapojit do projektu, který by pomáhal dětem a lidem s postižením, jako mám já. Maminka by chtěla a já s ní, aby farma byla přístupná i pro veřejnost. Aby tu děti s handicapem trávily volný čas, mohly být na čerstvém vzduchu, v krásné přírodě a se zvířaty. Chtěl

bych, aby byly se zvířaty kamarádi a nebály se jich, jako jsem dříve bál i já sám. Na farmě mohou koním zaplétat hřívy, a tak si procvičovat jemnou motoriku, můžou na nich jezdit a využívat tak léčby koněm jako takové. Mamka by časem chtěla založit spolek a věnovat se hiporehabilitaci. K tomu všemu jsou právě potřeba hiporehabilitační pomůcky, jako jsou madla, dečky, lonže a příslušenství, pak například čištění (kartáče, hřebílka), ohlávky, vazáky apod. A kdyby se podařilo nasbírat hrozně moc víček a my tak získali více peněz nebo by se našel nějaký hodný sponzor, zakoupili bychom nástupní rampu pro vozíčkáře, ale také by usnadnila nasedání na koně i jiným dětem s handicapem jako já, protože už docela dost vážím a nasedání na koně je pro mě a pro ty, kteří mi s tím pomáhají, velmi náročné. Moc bych si přál, aby všechny děti jako já mohly trávit čas se zvířaty jako já. Ale bez pomoci druhých to maminka, s pomocí kamarádů a přátel nezvládne. Pomozte nám, prosím ve sběru víček od PET lahví, je to na dobrou věc, pro lidi, kteří pomoc potřebují. Víte, i to jediné víčko, které neskončí v koši, má SMYSL! ... a na oplátku vám já věnuji šťastný úsměv. Děkuji Jiřík Havlice z Ryjic ·

Od června **víčka pomáhala Michálkovi**. Peníze byly průběžně zasílány přímo na účet Michálka.

Michálkův příběh

Michálek se narodil s vrozeným hydrocefalem v 34.tydně s vahou 2400gramů a 44cm. Během 1. roka se nám přidaly další diagnózy - Epilepsie, postižení všech končetin, CVI zraková vada, DMO. Od narození cvičíme Vojtovu metodu a teď od 6 ti let už cvičíme Bobatha. 2x ročně jezdíme do lázní od 7mi let které mu taky dost pomohly. Teď v dubnu jsme podstoupily naši první terapii v kosmickém oblečku v neurorehabilitačním centru Axon který je v Praze. Michálek začal po 3.týdnech terapie sám na 2minuty sedět a teď ve 4.tydně terapie už dokáže sedět sám 5minut ani se nekrouť do stran. Byli bychom moc rádi, kdybychom mohli tuto terapii v kosmickém oblečku podstoupit znova v srpnu, jelikož je vidět že Míšovi tato terapie dost pomáhá a máme šanci se posunout s pohybem trochu dál. Bohužel tuto terapii nehradí žádná pojišťovna a tak si ji musíme platit sami. Na 3 týdny tato terapie stojí 46 028 Kč a na 4 týdny terapie stojí 56 520 Kč.



Honzík Černý potřeboval peníze na pobyt v lázních.

Honzíkův příběh

Jeníčkův příchod na svět nebyl vůbec jednoduchý. Kvůli komplikovanému porodu byl dlouho bez kyslíku a následkem toho došlo ke krvácení do mozku. Jeníček se narodil s prvním APGAR skóre 0, ale už během prvních minut života se ukázal jako zarputilý bojovník. S pomocí doktorů začal znovu dýchat a statečně zápolil dál. Zvládl první infekce i otok mozku, ale následkem toho se u něj rozvinula dětská mozková obrana (DMO) a porucha sluchu. Jeníček ale bojuje dál s odhodláním, úsměvem a nezdolným optimismem. V podstatě od narození cvičí Vojtovu metodu. Absolvoval už jedenáctery lázně (nejraději má Janské lázně a Teplice). Ve čtyřech letech přešel na cvičební metodu Bobath koncept a balanční cviky. Ve dvou letech začal lézt po čtyřech a okolo třetího roku se poprvé postavil k chodítku. Letos v únoru absolvoval operaci obou nožiček, která mu má zlepšit chůzi a ochránit kyčel. V současné době se po pooperační rehabilitaci opět vrátil k chodítku. V budoucnu ho čeká učení se chůze u dvou berlí a později možná i s berlí jednou.

K získání potřebné částky pomohly následující akce a organizátoři.

Společnost **Self defense division** uspořádala seminář reálné sebeobrány pro ženy „Jak se nestát obětí násilníka“. Veškerý výtěžek byl věnován Honzíkově rehabilitaci v lázních. Podařilo se vybrat 4 200 Kč

SELF DEFENSE DIVISION

SEMINÁŘ REÁLNÉ SEBEOBRAHY PRO ŽENY

Celý výtěžek z akce bude věnován spolku Andělé bez křídel, z.s.

„Jak se nestát obětí násilníka“

Dne **26.3.** od **13:00** do **18:00**

CO POTŘEBUJETE S SEBOU?

- sportovní oblečení + obuv
- dostatek tekutin
- pohodlné nábotky

- jak modul psychika
- jak vhodně reagovat
- jak účinně odvrátit útok
- účinné techniky pro ženy fyzicky slabší
- použití prostředků osobní bezpečnosti
- obrany tělesných úděrů - (žruška obouhlohových)
- příprava si s sebou dát do tašky
- typologie pachatelů
- aktuální prevence

MÍSTO: DDM Teplická ulice

CENA SEMINÁŘE: 150,- Kč

rozměná video přístrojů zbraní a zbraní České republiky
více na www.selfdefense.cz
email: info@selfdefense.cz

DDM

SELF DEFENSE DIVISION

SELF DEFENSE DIVISION

Koubasket uspořádal již tradiční **Válečnickou cestu**, která přinesla 24 tisíc.



Dalších 5800 Kč se podařilo vybrat **na charitativním koncertu**. Na koncertě v Národním domě v Ústí nad Labem vystoupili Petr Martinák, Jan Matěj Rak, taneční skupina Gebert, kouzelník Waldini a také dětský sbor Chorea pueri ustensis..



Na únorovém **plese Armexu Děčín** se podařilo prostřednictvím happy boxů vybrat 10 500 Kč.

Ty pomohly **Tomáškově N.**, aby mohl nastoupit do školky s osobním asistentem a část peněz uhradila i zdravotní pomůcky.

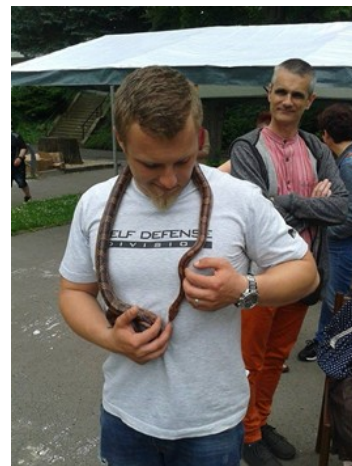


Dětský den

Dětský den pořádal zapsaný spolek **Self Defense division** ve spolupráci s naší neziskovou organizací a společenským domem Střelnice. Pro děti byly připraveny soutěže, ukázky činnosti hasičů, městské policie, českého červeného kříže. Výtěžek 5 400 Kč byl věnován **Šimůnkovi**.

Povídání o Šimonovi od jeho maminky:

"Šimůnek se narodil císařským řezem v roce 2008. Těhotenství proběhlo bez problémů. Po porodu mi doktoři řekli, že je vše v naprostém pořádku. Po pěti týdnech od porodu jsem vypožadovala, že se Šimůnek nechová jako zdravé miminko a tak jsem si vyžádala vyšetření na neurologii. Zde mi bylo řečeno, že se vyvíjí zcela normálně. Bohužel tomu tak nebylo. Snažila jsem se několikrát neuroložku upozornit na neobvyklý vývoj Šimona. Vydržela jsem to rok a když mi všichni vyvraceli mé domněnky, vyžádala jsem si vlastní žádost na vyšetření v Praze, Thomayerově nemocnici. Zde jsme podstoupili několik vyšetření a prošli rukama několika odborníkům. Závěrem bylo, to co jsem si již delší dobu myslela a nikdo mě neposlouchal. Vývoj Šimůnka není standardní. Stanovili nám zde hned dvě diagnózy – centrální svalová hypotonie a mitochondriální onemocnění NARP Syndrom.



Během minuty se nám zhroutil svět a my nevěděli, co nás čeká. Prošli jsme fází slz, otázek „proč zrovna my“, ale nakonec jsme pochopili jedno – tudy cesta nepovede a tak začalo období, kdy jsme hledali co nám pomůže, na koho se obrátit, co udělat pro zlepšení Šimůnka stavu. Spojili jsme se s Rannou péčí v Ústí nad Labem a odtud jsme se odrazili. Začali jsme navštěvovat fyzioterapeutické cvičení, kde jsme cvičili Bobatovu metodu. Následně jsme začali dojíždět do dětské léčebny v Boskovicích, kde se z ležícího Šimůnka, stal Šimon sedící. Pochopili jsme, že nás čeká hodně velký boj, ale výsledek se dostaví. K cvičení jsme připojili hiporehabilitaci, plavání, masáže atd. Vše nás posouvalo dopředu. V roce 2013 jsem na internetu našla informaci o lázních Klimkovic a o rehabilitačním programu Klim therapy. I přes nedoporučení lékaři vůči diagnóze jsme se na tuto terapii vydali a mohu říci jedno – je to hodně velká dřina, ale tato terapie dokázala postavit Šimůnka na nohy a dokonce již zvládáme z části samostatnou chůzi."



Self Defense Division pořádali **Magor race** .

100Kč ze startovného bylo věnováno pro Dominika N.

Podařilo se pro Domču vybrat krásných 4.380Kč a byly použity na nákup tříkolky.



Tvořivé dílny v Pivovaru přinesly 5 566 Kč pro **Krůčky DDM Děčín**.

Díky **Koubasketu** se podařilo vybrat 4 850 Kč na zdravotní obuv **pro Leničku**.

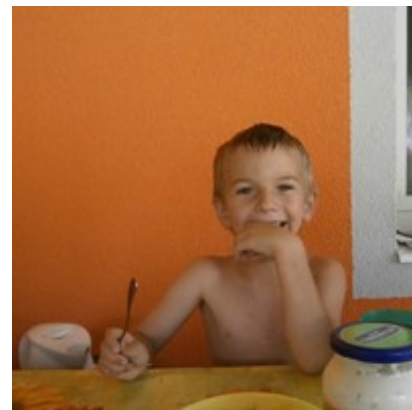
Lenička je veselá holčička, začala letos mluvit. Miluje trhání novin např: Kaufland, Tesco. Dále miluje TV pohádky hudbu a chůzi za ručičku, teď bude operace levé nožičky díky tomu že se jí vytáčí docela dovnitř a proto to lékaři ve FN Motol musí srovnat a až udělají obě nožičky přijde na řadu páteř jelikož má Lenička skoliózu páteře, Chce se mi brečet když si vzpomenu že do 6let nechodila nemluvila a doktorka tady v Děčíně řekla že nebude nikdy mluvit s touto větou jsem se nikdy nesmířila a od narození jsem sní cvičila Vojtovu metodu myslím že to jí míč pomohlo vše co pro ni dělám pak z toho máme obě radost. Leni začala letos mluvit slova. Chodí za jednu ručičku přes 1,5 roku a o mě těší, ale chce se mi brečet, když vím, že teď ji čeká nutná operace levé nožičky, aby to spravili, doufám, že zas bude chodit. Udělám vše, aby to tak bylo, pokud Lenička bude chtít. Zdravíme všechny dobré lidi.



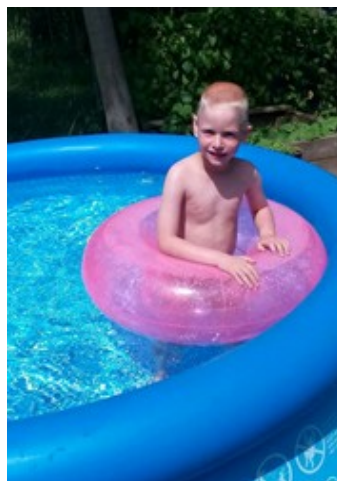
Patrik H. mohl díky 3000 Kč příspěvku odjet na logopedický pobyt.

Patrikův příběh:

Patrik Habler se narodil o tři týdny dříve, měl 46cm a 2730g .Vše bylo v pořádku, ale nevyvíjel se tak jak měl. Držel hlavičku až v půl roce a začal kolotoč vyšetření. Na genetice se zjistilo, že Patrik má syndrom chromozomu xq21, který obsahuje retardaci. Pomalý vývoj, hyperaktivní, sluchovou vadu na obě ouška. Podstupujeme rehabilitace-hipoterapií, kroužek předškoláka. Chodí do školky s asistentem. 2 měsíce zkoušíme léčbu aminokyselinami, která, ale stojí 6000 měsíčně. Páťa má roční sestřičku a léčba pro Patrika je pro mě velmi nákladná, ale vidím pokroky. Díky Vám budeme moci pokračovat dále.



5 403 Kč byla částka věnována **Honzíkovi O.** na zakoupení příslušenství ke kochleáru



Podařilo se přispět **Matyáškoví K.** na vyšetření v APPL

Matyáškův příběh:

Matyášek má problém s komunikací. Ve letech přestal mluvit, navazovat oční kontakt. Nyní začal navazovat verbální komunikaci, ale dosud o ní nejeví takový zájem, jako jeho vrstevníci. Řekne zhruba 200 slov, často jsou to parafráze, objevují se u něj i redukce a metateze. Řeč má max tříslavnou, ale pouze doma... Jinde nemluví většinou vůbec. Řeč je stále opožděná. Jinak je Matyášek je velmi aktivní a živý kluk. Má rád pejsky, přírodu a jakoukoliv fyzickou aktivitu. Většinou chce vše dělat sám. Dovede si hrát velmi dlouho a přechod k jiné činnosti většinou odmítá.



V říjnu se na Shakuhachi koncertu se podařilo vybrat 3 800 Kč **pro Věrušku.**

Příběh Věrušky

Věruška je čtyřletá slečna. Bohužel jí od narození trápí mnoho zdravotních problémů, takže vývojově odpovídá asi ročnímu dítěti. Musela si již prožít dvě operace srdíčka i léčbu akutní myeloidní leukémie. Přestože chemoterapii absolvovala již před 2,5 lety, stále má

po této léčbě velké problémy s imunitou a mezi lidmi se tak musí chránit ústenkou. Mezi její další diagnózy patří Downův syndrom, mikrocefalie, centrální koordinační porucha, podezření na poruchu autistického spektra. Věruška se nevyjadřuje slovy, její žvatlání zatím nemá význam.

Maminka se snaží s

Věruškou komunikovat znakovou řečí a věří, že se jí časem Věruška naučí rozumět a začne ji používat. Dny maminky a Věrušky jsou naplněny opakovaným cvičením. Kromě tělesných cviků je potřeba procvičovat i obličejové a svaly a svaly v dutině ústní. Cvičení již přineslo i své první výsledky. Věruška nedokáže jíst a pít, svaly jí přirozeně neposouvají potravu ani tekutiny. Díky cvičení však již dokáže přijmout v pololeže například přesnídávku.



Věrušce pomáhal i **1. ročník Jóga festu** na děčínském zámku.

Z každé prodané vstupenky bylo věnováno 50Kč pro Věrušku.



Díky **Koubasket** se podařilo zakoupit světelnou lampu pro **Krůčky Děčín**. Přispěli i Studenti sobě a Jaroslav Foldyna.



Křest kalendáře Krůčků



Vánoční koncert Schola Familiae, na kterém se podařilo vybrat 4.300 Kč pro Honzíka Č. na osobního asistenta. Dalších 10 000 Kč Honzíkově věnoval p. Stejskal.

Příběh Jeníčka:

Jeníček byl před svým narozením naprosto zdravé miminko lebedící si v bříšku, ale kvůli komplikovanému porodu byl dlouho bez kyslíku a následkem toho se u něj rozvinula dětská mozková obrna (DMO). Jeníček je ale velký bojovník, takže se snaží všechno zvládnout - ve dvou letech začal díky intenzivnímu cvičení a lázním lézt po čtyřech a v pěti letech začal chodit u chodítka. Samostatnou chůzi však ještě nezvládne, nedokáže si sám dojít na záchod a na jakýkoliv přesun potřebuje pomoc. Nedokáže se sám obout ani obléknout. Proto potřebuje mít u sebe vždy pomocníka. Jeníčkovi je nyní 8 let a miluje výlety do ZOO, plavání, kino, divadlo, písničky a hry na tabletu a počítači. Strašně rád chodí do školy a do školní družiny. To by však nezvládl bez své osobní asistentky, kterou si musíme sami platit. Speciální škola, kam Jeníček chodí, má asistentku pedagoga jen pro dobu ranního vyučování a do družiny by ho bez osobní asistentky nemohli vůbec vzít. Přes asistenční agenturu jsme sehnali úžasnou osobní asistentku Adélku, kterou si Jeníček okamžitě zamiloval. Společně chodí do školní jídelny, do družiny, na vycházky a někdy zvládnou dokonce i plavání nebo malý výlet do ZOO. Z celého srdce tak děkujeme za jakýkoliv příspěvek na zaplacení osobní asistentky pro Jeníčka.



Srdečně vás zveme na benefiční koncert duchovní hudby

Schola specialis Familiae

**ADVENTNÍ ZPĚVY ZEMÍ KORUNY ČESKÉ
GOTIKY A RENESANCE**

v sobotu 10. prosince 2016 od 16 hodin
v kostele sv. Františka z Assisi, Husovo nám., Podmokly

Fotografie pěti členů souboru Schola specialis Familiae. Jsou to tři ženy a dva muži, kteří stojí za dřevěným stolem s hudebními nástroji, včetně klavíru, houslí a basky.

Klára, Anežka, Veronika a Vlastislav Matouškoví a Kateřina Vožická

Schola specialis familiae je rodinný soubor muzikologa a skladatele doc. Vlastislava Matouška orientující se na dobovou provozovací praxi hudby gotiky a renesance s dominujícím vokálním projevem, doprovázený stylovou hrou a improvizací na kopie a rekonstrukce dobových nástrojů, jako jsou zbocové flétny, šalmaje, niněra, dudy, hackbret, gemshorn, platterspiel, trumšajt, perkuse, atd.

Vstupné: 100,- Kč

pořadatel Andělé bez křídel, z. s.	partneři Římskokatolická farnost Podmokly MUDr. Věra Pokorná MUDr. Jiřina Johanidesová MUDr. Alena Sellnerová MUDr. Martina Pokorná, PhD	mediální partner Enter Kultura do kapsy! www.enter.cz
--	--	---



V rámci projektu Daruj hračku byl Anděly bez křídel z.s. zakoupen **notebook pro handicapovaného chlapce z dětského domova** v hodnotě 6 370 Kč.

Milí andělci, v adventní neděli jeden vánoční příběh. Byli lidé, o kterých se někdy říká, že v životě neměli štěstí. Úraz či nemoc je připoutaly na invalidní vozík, někteří dokonce i počítač museli ovládat ústy. A jeden člověk, který po těžkém sportovním úrazu dokázal z vozíku nakonec vstát a založit firmu. Tihle kluci a jedna dáma tvoří tým - Tango - manažeři na vozíku. Pracují, aby pomohli druhým. Jedním z jejich hlavních projektů je Daruj hračku. Za dvacet let už to vůbec není jen o hračkách. Je to o šanci pro děti z dětských domovů, handicapované dospělé z „ústavů“ začít zase věřit na Ježíška, věřit v dobro a lásku a třeba se i postavit díky dárku na vlastní nohy, začít kariéru... Ta myšlenka, to člověčenství je ve všem, co je s tímto projektem spojené. Dává naději v to lepší v nás. Letos bohužel z 2486 zůstalo více než 300 dětí bez jediného splněného dárku. Jenže to není konec, protože na prvním místě pro všechny kolem Daruj hračku jsou ty děti, jejich sny. Žádné termíny pro ně nejsou definitivní. Takže se jede dál. A v Děčíně poletuje jeden, většině z Vás moc dobře známý, andělek. Díky tomu bude zřejmě o dvě handicapované děti, které navíc nežijí v milující rodině, a které by jinak zůstaly bez dárku, méně. Díky Klárce, která dělá vše pro to, abychom to stihli, díky Vám, kteří nás podporujete, zkrátka díky Andělkům bez křídel by se měli svého dárku dočkat i Pěťa a Marek. Pěťovi je 15 let, jeho handicap je mentální, rád hraje na klavír, zpívá a žije v dětském domově ve Vrbně pod Pradědem. Přeje si notebook pro své studium. Markovi je 16 let, má rád přírodu, skládání, kvůli svému handicapu nemá rád dotyky cizích lidí a moc si přál, aby ho „tety“ stříhaly jeho vlastním strojkem na vlasy. Prosíme, držte nám palce, ať to všechno klapne.

Daruj Hračku



Seznam dětí a
přání



Domovy



Tango



Rady a odpovědi



Přihlášení



Registrace

SROLUJTE na SEZNAM DĚTÍ / KLIENTŮ a JEJICH PŘÁNÍ

ÚPLNĚ BEZ DÁRKŮ a SPLNĚNÝCH přání je NEJVÍCE DĚTÍ / KLIENTŮ

od F - V

zvolte ve filtru vyhledávání "zobrazit děti se jménem začínajícím na písmeno" nad seznamem dětí

ZP manažer: prošel jsem ústavem proč „s různými handicapy“ v kostce 179 vteřin srdcem a rozumem v praxi

odměna pro Vás, drazí Ježíšci:

PODÍVEJTE SE NA OKAMŽIK ODHALENÍ - DĚKUJEME ZA TU RADOST

přinesli jste toto štěstí ke stromečkům okamžik předání Národní divadlo, Cena-Ď i pro Vás, Ježíšci



21. ročník

TERMÍNY

TANGO, MANAŽEŘI NA VOZÍČCÍCH:

" CHCETE NÁM STÁT NÁM PO BOKU - I KDYŽ MY SEDÍME ? "
POTŘEBUJEME TO, DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ."

Ježíšci prosíme plňte dle motta:



Vánoční bazar v divadle přinesl pro DD v České Kamenici 28 000 Kč.

Děti z dětského domova si za výtěžek z charitativního prodeje užily pobyt na horách.



Závěr:

Naše činnost je rozsáhlá, časově náročná. Velký dík patří všem, kteří nás podporují. Jedná se především o naše rodiny, bez nich bychom se nemohli v takovéto míře zapojovat do všech akcí. Ale hned za nimi stojí všichni ti bezejmenní, kteří se aktivně podílejí na všech akcích, které organizujeme. Již jsou nás stovky, kteří se, byť malým dílem, podílíme na tom, aby se trochu štěstí dostalo i tam, kde životní osud není zrovna nejlehčí.

Věříme, že naše řady se budou rozšiřovat a další akce pro všechny potřebné se vždy vydaří.

Za tým Andělů bez křídel z.s.:

Předseda	Klára Hozáková
Jednatelka	Marie Jelínková
Hospodářka	Marie Jelínková st. Michaela Hlinková Markéta Bílková

Základní údaje:

Název společnosti: Andělé bez křídel z. s.

Sídlo společnosti: Řecká 1451/15, Děčín VI-Letná, 405 02 Děčín

Právní forma: zapsaný spolek

Datum registrace: 21.3.2013 sp. zn. L 8427 vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem IČO: 01524470

webové stránky: <http://andelebezkridel.webnode.cz/>

Facebook: Andělé bez křídel z.s. a Andělé bez křídel z.s. (původně Sbíráme víčka !!!)

Transparentní účet pro dárcovské příspěvky: Fio Banka Číslo účtu: 2800405769/2010

IBAN: CZ4520100000002800405769 BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX